

4 • 2020

NÄKYVÄ *nainen*

NNKY
KFUK
YWCA

*Äiti ja tytär:
mitä ketjua
jatkan, minkä
katkaisen?*

4-6 Kaikki naiset eivät ole äitejä, mutta kaikki naiset ovat tyttäriä –

Psykoterapeutti Heli Pruuki pohtii aikuisen naisen moni-ilmeistä suhdetta omaan äitiin.

7 Teini-ikäinen Kamalat äidit® – 15 vuotta ihania, kamalia äitejä –

Maarit Peltoniemi ja Vaula Hacklin kertovat NNKY:n tämän hetken suosituimman työmuodon vaiheista.

8-9 Joensuun NNKY tarttuu ilmastohuoleen –

Yhteistyössä Opintokeskus Siviksen kanssa etsitään keinoja lievittää nuorten ilmastoaahdistusta.

10-11 Kehto-ryhmästä tukea varhaiseen vuorovaikutukseen –

Tampereen NNKY:n Kehto-ryhmät vauvan ja äidin lähentämiseksi toisiinsa ovat toimineet menestyksekkäästi.

12-13 Lain ja armon ankara julistaja –

Naismystikoistamme vuorossa uukuniemäläinen Helena Konttinen, jonka horrossaarnat ja toiminta muodostivat herätysliikkeen.

14 Mitä on monikulttuurinen työ –

Miten tavoitam-

KAISA KOPONEN

10-11

me monikulttuuriset kamalat, ihanat äidit.

15 Kultklassiker om intimitet och våld –

Märta Tikkanens bok Män kan inte våldtas som pjäs.

16 Tove – taiteilija menestyksen ja odotusten puristuksessa –

menestyselokuva Tove Janssonin elämästä koskettaa muitakin kuin muumifaneja.

17-18 NNKY-palsta –

mukana myös ohje liiton kokoukseen osallistumisesta etänä.

19 Kirjoja, kirjoja

KANNEN KUVA: ANNE LAGERSTEDT

TUNTURIKEIMIÖ
JERISJÄRVENTIE 320
99300 MUONIO
PUH. 0500 209 630
MYynti@TUNTURIKEIMIO.FI
WWW.TUNTURIKEIMIO.FI

TUNTURIKEIMIÖ

TALKOOTÖIHIN TUNTURIKEIMIÖLLE?

Tunturikeimiöllä on aina tehty talkootöitä, rakennettiinhan alkuperäinen Maja naisten talkoilla. Nyt herätämme talkooperinnettä taas henkiin! Talvella 2021 sinulla on mahdollisuus majoittua ja ruokailla työtä vastaan Tunturikeimiöllä. Töihin kuuluvat keittiöhommot, vessojen pesu, imurointia ja lumityöt. Perehdytämme sinut työtehtäviin viikon alussa. Sinulla tulee olla hygieniapassi. Jos kiinnostuit, lue lisää www.tunturikeimio.fi

NNKY (Nuorten Naisten Kristillinen Yhdistys ry) on ekumeeninen, monikulttuurinen ja kansainvälinen liike, jossa eri-ikäisiä naisia ja tyttöjä rohkaistaan kohtaamaan erilaisuutta ja osallistumaan oman yhteisön toimintaan ja päätöksentekoon.

Liity jäseneksi

NNKY-yhdistyksissä voit harrastaa, vaikuttaa, opiskella, ohjata kerhoja, järjestää tapahtumia, tehdä vapaaehtoistyötä, kantaa vastuuta tai tuoda toimintaan oman osaamisesi. Suomen NNKY-liiton luottamustehtävissä pääset vaikuttamaan naisten ja tyttöjen elämään liittyviin yhteiskunnallisiin kysymyksiin ja hyvinvointiin sekä osallistumaan kansainväliseen järjestöyhteistyöhön.

Jäsenetuja ovat muun muassa jäsenlehti Näkyvä Nainen ja jäsenalennukset Tunturikeimillä Muoniossa sekä Hotelli Helkassa Helsingissä.

Lisätietoja:

Suomen NNKY-liitto
050 337 8280
nnky@ywca.fi

www.ywca.fi

Pääkirjoitus

Naissukupolvet

Noin sata vuotta sitten Suomen lakiin tuli edelleen voimassa oleva lakipykälä, jonka mukaan jokaisella tulee olla sukunimi. Sukunimen kautta liitytään yhteisöön, sukuun. Nimiin liittyvät käytänteet heijastelevat kulttuuripiirinsä käsityksiä ihmisten yhteenkuulumisesta ja aseoitumisesta yhteiskunnassa.

Vanhan testamentin alkupuolelta on useita esimerkkejä Raamatun ajan tavasta luetteloida sukuja. Luettelot alkavat suvun vanhimmasta miehestä. Ne jatkuvat luettelemalla nimeltä miehen esikoispojan ja näiden esikoispojat. Vaikka usein mainitaan myös ”muut pojat ja tyttäret” tai esikoispojan äiti, olen-naista suvun muodostumisesta oli isien ja (esikois) poikien ketju. Tähän ketjuun naiset liittyvät vaimona ja äitinä.

Suomalaisessa yhteiskunnassa käytiin ankaraa keskustelua sukunimilainsäädännöstä 1970- ja 1980-lukujen taitteissa. Erityisen ongelmallisena pidettiin sitä, että lapsi voisi vanhempien yhteisellä sopimuksella saada äitinsä sukunimen. Että suku voisi jatkua äidiltä tyttarelle.

Sukunimistä käydyt keskustelut kertovat siitä, että naiset eivät ole olleet osa sukupolvien ketjua omina itsenään. ”Polvi” on parantunut pojasta, mutta tytöt on pyritty naittamaan pois hyviin sukuihin. Suvun jatkuminen äidin kautta on ollut epäilyttävää ja sen on pelätty uhkaavan perheen yhtenäisyyttä ja yhteiskuntarauhaa. Ehkä tästä syystä naissukupolvet helposti haihtuvat lähihistoriankin hämäriin.

Meistä jokainen on omalla tavalla osa naisten sukupolvien jatkumoa. Kuulumme äitimme ja isoäitimme sukuun. Moni meistä kuuluu myös muihin naissukupolvien ketjuihin työn tai muun merkittävän yhteyden kautta.

Ensi vuonna 125 vuotta täyttävä Suomen NNKY-liitto on ollut monelle äitien ja tyttärien, esiäitien tai edellä käyneiden sisarten liike. Tänään tunnen kiitollisuutta niitä aikaisempien sukupolvien naisia kohtaan, jotka ovat kantaneet NNKY-liikettä tähän päivään asti.

*Minna Hietamäki
Suomen NNKY-liiton
puheenjohtaja*

Suomen Nuorten Naisten Kristillisten Yhdistysten liiton jäsenlehti (119. vuosikerta)
Medlemsblad för Förbundet KFUK i Finland (årg. 119)
Päätoimittaja / Chefredaktör Anne Pönni
Toimitussihteeri / Redaktionssekreterare
Anne Lagerstedt, p. 040 359 3138,
anne.lagerstedt@ywca.fi
Yhteystiedot / Kontaktuppgifter Pohjoinen Rautatiekatu 23 B, 00100 Helsinki, p. 050 337 8280
nnky@ywca.fi, www.ywca.fi
Kirjoittajakunta Anna Liisa Karjalainen (Keski-Uudenmaan NNKY), Mari Hyttinen (Suomen NNKY-liitto), Monika E Pensar (Helsingfors KFUK), Linda Jordas (Helsingfors KFUK), Sirkka Vepsä (Joensuun NNKY), Marina Mustametsä (Joensuun NNKY), Leena Vilka (Helsingin NNKY)

Toimitusneuvosto/ Editorial Board Piia Latvala (Kirjapaja), Mari Vainio (Aamun Koitto), Marjo-Riitta Antikainen (tutkija), Anna Liisa Karjalainen (Diakonia-ammattikorkeakoulu), Suomen NNKY-liitosta Anne Pönni, Mari Hyttinen, Anne Lagerstedt
Taitto ja kuvankäsittely Kotimaa Oy,
Hietalahdenranta 13, 00180 Helsinki
Tilaukset ja osoitteenmuutokset / Prenumerationer och adressförändringar Leila Variola, 050 337 8280,
leila.variola@ywca.fi
Tili / Giro HELSINGIN OP PANKKI OYJ,
FI97 5780 1020 0026 58
Keräyslupa: RA/2018/264 päätös 8.3.2018, voimassa 8.3.2018–7.3.2021 koko maa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Keräystili: Danske Bank DABAFIHH,

**NÄKYVÄ
nainen**

FI39 8000 1300 7040 05
Painos / Upplaga 3 000 kpl
ISSN 1797-8149
Painopaikka Forssan Kirjapaino
Vuosikerta ulkopuolisille tilaajille kotimaahan ja Pohjoismaihin 25 €, muualle 30 €. Vuosikerta sisältää neljä numeroa.
Aikakauslehtien Liiton jäsenlehti / Medlemsblad av Tidskrifternas Förbund

Kaikki naiset eivät ole äitejä, mutta kaikki naiset ovat tyttöä

Elämässämme tulee joskus vaihe, jolloin menneen elämän kipupisteet eivät jätä rauhaan. Ne vaativat meitä toimimaan.

Usein menneisyyden kipu nousee pintaan erityisesti ensimmäistä lasta odotettaessa, läheisen kuoleman tai oman vakavan sairastumisen yhteydessä. Jumala hoitaa meitä kokonaisvaltaisesti ja nostaa meissä hiljaa esiin totuutta salatuimpaan saakka, sillä totuus vapauttaa.

Psykoterapeutti **Heli Pruuki** on kollegansa, psykoterapeutti **Kirsi Hiilamon** kanssa kirjoittanut kirjan *Aina tytär, aina äiti - Aikuisen naisen suhde äitiin* (Kirjapaja). Mukana kirjassa on myös kahdeksan suomalaisen naisen kirjeet omalle äidilleen sekä psykoanalyttikko **Jorma Myllärniemen** artikkeli narsistisesta äidistä.

– Suomi on viimeisen runsaan sadan vuoden aikana kokenut rankkoja vaiheita, joista sisällissota vuonna 1918, toinen maailmansota 1939–44 ja 1990-luvun lama ovat olleet lähihistorian rankimmat koettelemukset. Jatkuva pelko, huoli ja kovat ponnistelut jättivät jälkensä niin kasvatukseen kuin kiintymyssuhteisiin lasten ja vanhempien välillä, Heli Pruuki kuvailee.

Opimme osoittamaan rakkautta

Kipu ja trauma kohtaavat jokaista josain muodossa. Jokaisen reagointi ja kivun voimakkuus vaihtelevat. Onnistuvatko nykyiset, tiedostavat nuoret kasvattajat paremmin?

– Ajattelen, että jokaisen sukupoven tehtävä on tehdä jotain paremmin. Uskon, että useimmat nuorista vanhemmista osoittavat paremmin rakkauttaan

*Itsetuhoisen
tytären
vastinpari on
ylisuorittava
tytär.*

lapsiin. Monet ymmärtävät hyvin lasten tunne-elämää ja heidän kannattelutarvettaan. Tietoa on nykyään valtavasti tarjolla.

– Tunnolliselle ihmiselle tosin tietoa voi olla liikaa. Jos vanhempi ottaa liiankin ison vastuun ja on aina huolissaan omasta vanhemmuudestaan, voi tulla paljon turhaa kuormitusta. Näin huomio kiinnitetään omaan vanhemmuuteen eikä lapsen itseensä. Olenko ollut tarpeeksi sitä ja tätä, antanut tarpeeksi ja tasapuolisesti... Suhteestahan tässä on kysymys, sitä voi joka päivä parantaa rakentamalla hyviä muistoja lapsen kanssa, Heli Pruuki rohkaisee.

Pelko perheen perustamisen esteenä

Vapaaehtoinen lapsettomuus puhuttaa. Mihin ihmisiltä on kadonnut halu perustaa perhettä?

– Mediassa puhutaan lapsista haastavuuden, sitovuuden ja vaativuuden kautta liikaakin. Nuoret saavat kauhean negatiivisen käsityksen lapsiperhearjestuksesta. Kertomatta jää, että perheet ovat

pärjailleet ihan hyvin ja vanhemmuus on ollut riittävää.

– Vanhemman suhde lapsen kanssa on antoisaa, se ei ole vain suorittamista. Haluaisin kannustaa näkemään haastavuuspuheiden yli ja tutustumaan lapsiperhearkeen jotain kautta etukäteen. Vanhemmuus on välittämiseen oppimista. Apua ja tietoa on saatavilla.

Miksi sallimme kiusaamisen?

Lapsettomuuden valinnoille naisille on erään tutkimuksen mukaan kaikille yhteistä se, että heitä oli kiusattu koulussa. Pelottavako vanhat ikävät kokemukset?

– Varmasti tässä pelätään sen toistumista, jos on itse tullut lapsena kiusatuksi. Vasta nyt on ruvettu puhumaan kiusaamisesta sen oikealla nimellä eli väkivaltana. Eihän työelämässäkään ole sopivaa lyödä, varastaa toisen tavaroita ja haukkua alatyylisillä sanoilla. Aikuiset, jotka eivät huomaa tai kuuntele kiusatun lapsen hätää, ovat pettäneet lapsen luottamuksen. Vanhempi, joka on itse kokenut kouluväkivaltaa ymmärtää lastaan ja voi häntä auttaa.

– Tästä tuli mieleeni, että meillä on todella vahvasti silkkää naisvihaa. Muutama kuukausi sitten julkaistiin [YK:n kehitysohjelma UNDP:n tekemä] kansainvälinen tutkimus miesten ja naisten keskinäisestä arvostuksesta. Tutkimuksen mukaan valtaosalla vastaajista [miehistä 91 % ja naisista 86 %] oli mielipiteitä, joiden mukaan naiset ovat eräillä tavoin miehiä huonompia. Suomalaisista peräti 51 prosenttia ajattelee miesten olevan parempia kuin naiset. Naisjärjestöillä on todella paljon töitä edessä, Heli Pruuki huokaa.

*Vanhemmuus
on välittämiseen
oppimista.*

Yleisesti on vallalla kauhean negatiivinen käsitys lapsiperhearjesta. Kertomatta jää, että perheet ovat pärjälleet ihan hyvin ja vanhemmuus on ollut riittävää, sanoo Heli Pruuki.

Kaltoinkohtelu osana äidin tarinaa

Suurten ikäluokkien melko kollektiivinen kokemus on lapsen, erityisesti tytären jatkuva mitätöinti ja haukkuminen. Miksi sanomme lapsillemme niin kauheita asioita?

– Julmuus lasta kohtaan on osa äidin omaa tarinaa. Jos äiti mitätöi ja haukkuu lastaan, se on väkivaltaa, jonka taustalla on samankaltaisuutta ja kauteutta suhteessa tyttäreeseen. Aggression pohjalla ei ole tytär, vaan kauempana olevat käsittelemättömät ongelmat ja pettymykset suhteessa elämään ja omaan äitiin. Ongelmia ja tunteita, joita äiti ei ole osannut käsitellä, hän kaa-taa sellaisenaan lapsen niskaan.

– Kun äiti puhuu rumasti lapselle, äidin sanat satuttavat hirveästi. Pieni lapsi on täysin vanhemmistaan riippuvainen. Hänellä on tarve ajatella, että äiti on viisas ja tietää kaiken. Kun surua ja il-

aggressiota ei saa eikä osaa käsitellä oikeaan osoitteeseen, alkaa vihan kääntäminen itseä kohtaan.

– Itsetuhoinen käytös näkyy haluttomuutena huolehtia itsestä, syömishäiriöinä ja päihteiden käyttönä. Tyttöillä on myös itsensä viiltely melko yleistä. Henkistä tuskaa yritetään vaimentaa fyysisellä kivulla, joka voi tuntua helpommalta kestää. Itsetuhoisen tyttären vastinpari on ylisuorittava tytär, jolle mikään saavutus ei ole riittävä. Samoin vaarana ovat itsemurhan ajatukset ja yritykset.

Heijastuksia kouluun ja työelämään

– Meiltä halutaan kasvatuksessa katkaista aggressio ja oman tahdon ilmaiset. Meidät on kasvatettu kilteiksi. Ihmisen tunteet eivät kieltämisellä katoa. Sijaistoimintona alamme muodostaa klikkejä ja kiusata toisia, juoruta ja il-

keillä, koska meitä ei ole kasvatettu suoraan kommunikointiin ja kestäämään erimielisyyttä. Viha tunteena ei ole väärin eikä pahaa tapahdu. Pelkäämme vihaa aivan turhaan.

– Kun kasvatuksessa on hurjasti keittomuutta, se voi muuttua julmuudeksi. Jos äiti ei tarjoa syyliä, puhu, tunnusta rakkauttaan ja kannusta, tytär joutuu kasvamaan omassa varassaan. Hän kokee silloin epävarmuutta ja turvattomuutta.

– Äitisuhde vaikuttaa syvästi suhteisiin myös työelämässä. Turvallisuuden tunne heikkenee tai turvattomuus vahvistuu trauman mukaisesti. Työpaikoilla näkyy, miten vaikeaa monen on kestää naisjohtajaa. Joidenkin naisen johtajuudessa alkaa resonoida kodin ilmapiiä.

Jatkuu seur. sivulla...

Psykoterapeutti Heli Pruuki on myös kirjoittanut NNKY:n Voimasiskot-materiaalin, jota käytetään Voimasiskot-ryhmissä eri puolilla Suomea.

– Voidaan esimerkiksi epäillä, että pomo suosii toista työtoveria, kuten äiti aikanaan suosi siskoa kotona, varsinkin, jos johtajassa jotain samaa kuin äidissä. Myös miesjohtajan kanssa voi nousta kodin suhteita pinnalle. Jos työssä tai avioliitossa tulee isoja tunteita pintaan, kannattaa pysähtyä ja miettiä mitä tässä on takana.

Itsetunnon tuhosta masennus

Kaltointkohdellun lapsen on vaikea rakentaa ja ottaa haltuun minuuttaan. Oikeanlainen omanarvontunto ja itsetunto eivät kehity kunnolla tai ne vaurioituvat. Seurauksena voi olla myöhempi

sairastuminen depression, koska tällä tavoin vaurioitunut ihminen kestää huonosti vastoinkäymisiä ja menetyksiä. Yksi tie parantumiseen on käsitellä asiat ja surra ne pois, mutta miten tiedämme erottaa surun ja pelkän itsesäälin toisistaan?

– Surun ja itsesäälin välillä ei ole tarkkaa rajaa. Itsesääli on lähellä uhritumista, enkä halua moittia itsesääliä. Mutta jos uhrina olemiseen jää kiinni, tunne muuttuu katkeruudeksi ja aggressioksi, joka ei johda sovitukseseen. Syy omaan pahaan oloon silloin on jollain toisella.

– Suru on tunne, joka muuttaa muo-

*Naisjärjestöillä
on todella paljon
töitä edessä.*

toaan. Kun uskalletaan surra vaikeita kokemuksia, päästään pitemmälle. Teimme kirjan, jotta lukija uskaltaisi päästää irti kivusta ja siitä, mitä on tapahtunut ja mitä on jäänyt vaille: rakkautta, hyväksyntää, syliä, lohdutusta. Surussa käsitellään sitä mitä on menetetty. Kuoleman suru on surua ihmisestä, joka menetetty, mutta myös surua toiveiden ja haaveiden toteutumattomuudesta.

Äidin ja tyttären kaveruus

Kulttuurin kautta opimme paljon ihmisistä, ihmissuhteista ja tunteista, joita itse emme osaa hahmottaa. Amerikkalainen, huippusuositettu televisiosarja *Gilmoren tytöt* kuvaa monien mielestä ihanteellista äidin ja tyttären välistä ystävyssuhdetta, jossa jaetaan kaikki salaisuudet. On vain yksi mutta, sarjan tytär on teini-ikäinen! Kuuluuko lapsen olla äidin uskottu?

– Alaikäisenä tyttären kuuluu olla suojassa aikuisten huolilta. Hyvässä kasvussa tytär varttuu äidin mukana ja rinnalle ja jättää aikuisena lapsellisen käytöksen itkupotkuraivareineen taakse. Todellisuudessa moni äiti saa huomata, miten aikuiset lapset saattavat kotona käydessään heittää jalat pöydälle ja odottaa ruokaa pöytään. Lapset voivat ottaa käyttöön samoja käytös-malleja niin hyvässä kuin pahassa. Tapaamisissa aikuisen lapsen ja äidin välillä kummittelee taantumisia, joihin lapsuudenkodissa on totuttu.

– Aikuisina suhde äidin ja tyttären välillä voi hyvin tulla lähelle ystävyyttä. Suhde on taipuvainen muuttumaan jälleen hoivasuhteeksi, kun äiti vanhenee. Kun kumpikin on voimissan, voi rauhassa selvittää mikä on ollut kasvuvuosina hankalaa, Heli Pruuki rohkaisee.

Teksti ja kuvat:
Anne Lagerstedt

Teini-ikäinen Kamalat äidit® – 15 vuotta ihania, kamalia äitejä

Kamalat äidit® -toiminta syntyi 15 vuotta sitten oululaisten äitien arkikokemuksesta; missä voi jakaa huolia ja kokemuksia murrosikään liittyvistä haasteista, pohtia nuorten tempauksia, itkeä ja nauraa yhdessä muiden äitien kanssa? Koulujen vanhempainillat eivät tähän sovellu eikä ystäviäkään voi aina kuormittaa omilla huolillaan. Näistä kahvipöytäkeskustelussa virinneistä pohdintoista syntyi toiminta, jolla edelleen on paikkansa.

Vaula: Toimintaan osallistuneiden äitien palautteista nousee esille tarve saada samassa elämänvaiheessa olevilta äideiltä vertaistukea arjen haasteisiin, juuri sen hetkiseen tilanteeseen omassa perheessä. Äidit kokevat merkityksellisenä myös mahdollisuuden helpottaa toisten äitien elämää omia käytännön kokemuksiaan jakamalla.

Maarit: Toiminta lähti hyvin käyntiin, ja ensimmäiseen tapaamiseen tuli äitejä niin, ettei Oulun NNKY:n tila meinannut riittää. Aluksi kutsuttiin mukaan murrosikäisten tyttöjen äitejä, myöhemmin toiminta laajeni koskemaan kaikkia teinien äitejä. Vuonna 2005 perustettiin ensimmäinen äitien vertaisryhmä.

Vaula: Vanhemmuuden tukeminen vertaistuen keinoin on edelleen Kamalat äidit -toiminnan keskiössä. Taaperoiden vanhemmille on tarjolla monenlaista apua, mutta murrosikäisten vanhemmat jäävät helposti ilman tarvitsemaansa tukea. Tietoa ja asiantuntija-apua on tarjolla, mutta vertaisuuteen perustuvaa toimintaa tarvitaan näitä täydentämään.

Maarit: Toiminnalla nähtiin olevan tarvetta laajemminkin, ja ensimmäinen kehittämiseen suunnattu rahoitus saatiin silloiselta Raha-automaattiyhdistykseltä vuonna 2008. Työtä ryhtyi koordinoimaan alusta alkaen ideoinnissakin mukana ollut **Arja Ilvesviita** (nyk. **Inkinen**). Hän ohjasi ryhmiä ja kutsui koolle Neuvokin, jossa ohjaajat saivat työnohjausta sekä mahdollisuuden jakaa kokemuksiaan ryhmän vetämisestä.

Vaula: Tänä päivänä Neuvokkia ei enää samassa muodossa ole. Ryhmän ohjaajat ovat kuitenkin edelleen toiminnan sydän ja heille on tarjolla monenlaista tukea. Ohjaajille järjestetään mm. alueellisia ja valtakunnallisia vertaistapaamisia, täydennyskoulutusta sekä pari- ja ryhmätyönohjausta.

Maarit: RAY myönsi hankkeelle vielä toisen rahoituksen vuonna 2013. Rahoituksen turvin äitityötä lähdettiin johdonmukaisesti levittämään muuallekin Suomeen. Kamalat äidit -toiminta otettiin hyvin vastaan myös Oulun ulkopuolella, vertaisohjaajia perehdytettiin ja uusien ohjaajien myötä ryhmiä alkoi syntyä pikkujalalla eri puolilla maata.

Vaula: Vuonna 2015 Sosiaali- ja terveysjärjestöjen avustuskeskus STEA (ent. RAY) myönsi hankkeelle ensin hankerahoituksen ja sen jälkeen kohdennetun toiminta-avustuksen, jonka turvin toimintaa on voitu edelleen laajentaa ja kehittää. Tällä hetkellä toimintaa tehdään kasvokkaisen toiminnan lisäksi myös verkossa ja monikulttuurinen toiminta on käynnistetty. Vuonna 2019 Kamalat äidit -ryhmiä toimi yhteensä noin 40 eri puolilla Suomea ja verkkoryhminä.

*Vaula Hacklin
Kamalat äidit -koordinaattori
Maarit Peltoniemi
Oulun NNKY:n toiminnanjohtaja*

Koko Kamalat äidit -historian ajan työn keskiössä ovat olleet teinien äidit, heidän jaksamisensa ja tukemisensa. Tälle työlle on edelleen tarvetta.

Luontoarvot ovat nuorille tärkeitä. Joensuun NNKY on mukana Tieto kierto -kehittämissryhmässä, jonka avulla nuoret voisivat osallistua ympäristön suojelemiseen.

Joensuun NNKY tarttuu ilmastohuoleen

Joensuun NNKY ja Opintokeskus Sivis ovat yhdessä perustaneet kehittämissryhmän, jonka avulla etsitään keinoja lievittää nuorten ympäristöahdistusta.

Kuinka kohdata ja jakaa ilmastohuoleen liittyviä kysymyksiä, tiedontarvetta ja kenties ahdistustakin? On kyse meitä kaikkia kansalaisia koskettavasta asiasta. Nuoria ilmastoon liittyvät asiat puhuttavat syvästi. Vuoden 2018 Nuorisobarometrin mukaan 67 % nuorista kokee paljon tai melko paljon turvattuutta ja epävarmuutta ilmastomuutoksen takia. NNKY-liike on jo osaltaan, sekä globaalisti että paikallisesti, ottanut ilmastohuolen ja kestävä kehityksen ohjelmaansa.

Uusia näkökulmia ilmastohuoleen

Vapaan sivistystyön kentällä, ja eri-

tyisesti kansalaisjärjestöjen koulutus- ja opintotoiminnan alueella toimiva Opintokeskus Sivis on ollut mukana tuottamassa Itä-Suomen yliopiston ALL YOUTH -tutkimushankkeen kanssa nuoria ja aikuisia yhdistävän Tieto kierto -mallin. Ydinajatuksena on tarjota forum ja keskusteluyhteys nuorille ja ilmastoasian läheiseksi kokeville aikuisille. Tietoa ja ajatuksia jakaen, kierrättäen ja uutta oppien löydetään ilmastohuoleenkin uusia näkökulmia. Yhteiset keskustelut lisäävät myös vaikuttamisen keinoja ja tuovat esiin osamista. Mallilla halutaan osaltaan vahvistaa nuorten mielipiteiden ja valintojen merkitystä.

Tieto kierto -malli yhdistää nuoria ja aikuisia

Malli on suunnattu erityisesti 15–30-vuotiaille nuorille, jotka ovat kiinnostuneita luonnosta, ympäristövaikuttamisesta ja kestävästä kehityksestä. Mallia voidaan soveltaa toki muunkin ikäisten toimintaan ja kukin ryhmä luo omanlaisensa ohjelman ja toimintatavat. Ideana on koota vapaaehtoisia keskusteluryhmiä, joissa on nuorten lisäksi vapaaehtoisia aikuisia mentoreina. Vapaaehtoisiksi aikuismentoreiksi sopivat luotettavat ja asiasista innostuneet aikuiset. Erityisosaamista ei vaadita, elämäkokemus riittää. Ryhmät voivat toimia myös vertaisoppimisen ja vertaismentoroinnin pohjalta; mentoreiden löytäminen ei ole edellytys ryhmän syntymiselle.

Ryhmissä kuunnellaan ja keskustellaan ympäristöhuolista sekä löydetään tapoja ympäristövaikuttamiseen. Tie-

to kiertoon -mallin opas antaa toimintaan raamit ja käytännön ohjeita. Tieto kiertoon -ryhmien osallistujamäärää ei ole tarkasti rajattu. Lähtökohtana on, että osallistumiskynnys on matala. Tavoitteena on, että ryhmät tavoittaisivat etenkin sellaisia nuoria, jotka vielä etsivät opinto- tai työelämäpolkujaan. Ryhmäkeskustelut voivat auttaa nuoria töiden ja opintojen suunnittelussa. Ke-väällä 2020 muun muassa Elinkeinoelämän Keskusliitto välitti tutkimustietoa

siitä, kuinka tulevaisuuden ammattais- ja työnkuviissa ilmastoasian tulisi läp-päistä ja näkyä huomattavasti laajem-min kuin nykyisellään.

Keskusteluryhmä kokoontuu vähin-

tään 5-6 kertaa. Osallistujat – niin nuo-ret kuin mentoriaikuiset – voivat lisäk-si suorittaa digitaalisen Tieto kiertoon -osaamismerkkin.

NNKY ja ilmastohuoli

– Kannustamme eri aloilla toimivia kansalaisjärjestöjä hyödyntämään mal-lia ja näin luomaan yhteyttä nuorten ja aikuisten, kenties jo ikäihmistenkkin kes-ken. Opintokeskus Sivis tukee myös muita kuin jäsenyhteisöjään mallin hyö-dyntämisessä ja kaikkien ryhmien on mahdollisuus hyödyntää pientä talou-dellista tukeakin. Parhaimmillaan kes-kusteluryhmissä syntyy rakentavaa ja sukupolvet ylittävää keskustelua.

Joensuun NNKY:n aktiivisia toimi-joita oli mukana opintokeskuksen ke-sällä perustamassa kehittämisryhmäs-sä. Tämän kehittämisryhmän tavoittee-na oli löytää hyviä käytänteitä ja toteu-tustapoja Tieto kiertoon -toiminnalle. Antoisia olivat muun muassa yhdistyk-sen puheenjohtajan **Sirkka Vepsän** pu-heenvuorot siitä, kuinka karjalaisessa kulttuurissa on kestävä elämä ja kierrä-tys otettu huomioon jo vuosikymmeniä sitten. Hän myös konkretisoi tätä luon-nonläheistä elämäntapaa mielenkiin-toisilla esimerkeillä peltoviljelystä ruo-

**NNKY-liike
voi hyödyntää
monipuolisessa
toiminnassaan
Tieto kiertoon
-mallia.**

katalouteen. Joensuussa ja Helsingissä toimiva yhdistyksen aktiivi **Laila Nie-minen** jakoi taasen osaamistaan ekolo-gisten näkökulmien huomioimisesta asusteiden ja muiden tuotteiden suun-nittelutyössä.

NNKY-liike voi paitsi hyödyntää mo-nipuolisessa toiminnassaan Tieto kier-toon-mallia, voi se myös tuoda arvoka-s-ta sisältöä, ajatuksia ja näkökulmia tä-hän kaikkia toimijaryhmiä yhdistävään ajankohtaiseen haasteeseen.

*Lea Lihavainen
Opintokeskus Sivis
Itä-Suomen aluetoimisto Joensuu*

Tampereen NNKY:n Kehto-ryhmä on kuin iso syli, joka kannattelee jokaista äiti-vauvaparia.

Kehto-ryhmästä tukea varhaiseen vuorovaikutukseen

Tampereen NNKY:n ltu-perhetyö on jo kolmatta vuotta järjestänyt äideille ja vauvoille Kehto-ryhmiä, jotka tukevat vauvan ja äidin varhaista vuorovaikutusta ja kiintymyssuhdetta.

Kehto-ryhmän tarkoitus on vahvistaa äitien luottamusta omaan äitiyteen. Yhden äidin avautuessa omasta riittämättömyyden, epävarmuuden tai syyllisyyden tunteestaan, uskaltavat muutkin puhua omista samansuuntaisista ajatuksistaan. Näin päästään luontevasti käsittelemään vaikeita aiheita ja tunnekokemuksia sekä niiden aiheuttamia reaktioita niin itsessä kuin vauvassakin.

Kehto-ryhmän aiheet opettavat erilaisia asioita äitiydestä, omasta kiintymyssuhteesta ja varhaisesta vuorovaikutuksesta. Kehto-ryhmää vetää kaksi työntekijää, perhetyön ohjaaja **Kaisa Koponen** sekä perhetyöntekijä **Marjo Saarinen**. Heitä työnohjaa lastenpsykiatri ja ryhmäpsykoterapeutti **Ritva Belt**.

Läheisyys on vauvoille erittäin tärkeää

– Ryhmätapaamisissa haluamme antaa äideille ja vauvoille merkityksellisiä het-

kiä viikoittaisen pienen muskarin ja yhteisen vauvojen ihailukierroksen kautta, jossa äidit saavat kertoa mitkä asiat juuri heidän vauvoissaan ovat kaikkein ihaninta, kertoo Kaisa Koponen.

– Pyrimme ohjaamaan äitejä tiiviiseen läheisyyteen vauvojensa kanssa ja autamme äitejä ymmärtämään, miksi se on vauvojen kehitykselle ja turvallisuudentunteelle niin kovin tärkeää. Ryhmässä koetaan yhdessä onnistumista, kun äidit löytävät sen ilon ja onnen mitä vauvat voivat heille tarjota. Vauva antaa paljon enemmän kuin ottaa, ja rakkauden tunteet, jotka eivät ehkä ihan heti alussa olleetkaan niin kovin vahvoja, voivat alkaa syventyä. Ensimmäiset hymyt ja naurahdukset sulattavat kaikkien ryhmäläisten sydämet. Päivä päivältä ja viikko viikolta myös äidin ja vauvan välinen vastavuoroisuus lisääntyy, tehden vanhemmuudesta taas uudella lailla palkitsevaa.

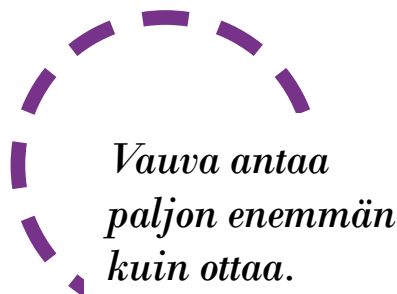
Vauva on oman olonsa asiantuntija

– Toki vauvavuosi on monin tavoin erityisesti ensisynnyttäjille myös raskas ja eteen tulee paljon uuden opettelua. Ryhmässä työntekijöinä pyrimme vahvistamaan äitejä ja ohjaamme heitä kääntymään sen kaikkein osaavimman asiantuntijan puoleen. Jokaisen äidin oma vauva osaa parhaiten kertoa, mikä on juuri hänelle parasta. Mikä rytmi ja mikä asento on paras ja mistä vauva eniten nauttii tai mikä ei ole yhtään kivaa”, Kaisa jatkaa.

Tärkeitä kysymyksiä äitien mietittäväksi muun muassa ovat: Mitä vauva tekee? Mitä vauva tarvitsee? Mitä vauva tuntee? Mitä aikuinen tuntee? Näiden kysymysten kautta äiti pystyy paremmin asettumaan vauvansa asemaan ja miettimään asioita vauvan kokemuksen ja näkökulman kautta. Äidin oma kokemus voikin olla erilainen. Kuitenkin oma mielentila vaikuttaa vauvaan ja päinvastoin. Ryhmässä harjoitellaan kytkemään yhteen äidin ja vauvan näkyvä käyttäytyminen ja taustalla oleva mielentila.

Vauvapuhe sanoittaa maailmaa ja tapahtumia

Yksi keino sanoittaa vauvan ajatuksia äideille on ”baby talk”. Ryhmänohjaajat voivat puhua ajoittain ryhmän aikana niin kutsutulla vauvan äänellä esimerkiksi näin: ”Onpas täällä kirkasta, ihan erilaiset lamput kuin minun omassa ko-

dissani. Olenko tullut johonkin uuteen paikkaan taas?” Tai jos vauva tulee le-vottomaksi ohjaaja voi sanoittaa tilan-netta ikään kuin miten vauva sen kokee ja tuntee: ”Onkohan minulla jo nälkä vai tahdonko oman äidin syliin? Onko minulla sittenkin väsy, olenhan ollut jo hereillä pitkän aikaa?”

Toinen tärkeä asia on opettaa äitejä sanoittamaan omaa toimintaansa vauvoille. Äidin on hyvä kertoa ääneen vauvalle mitä tapahtuu ja mitä hän on tekemässä. Esimerkiksi näin: ”Nyt vaihdetaan sinulta vaippa. Ei mitään hätää, nyt on hetken aikaa vähän viileää ilman pöksyjä...Noin, valmista tuli. Haluatko nyt syödä?” Toisilta sanoittaminen sujuu luonnostaan, mutta osa äideistä joutuu sitä ihan tietoisesti harjoittelemaan.

Vauva kasvattaa vanhemmaksi

Joillekin ryhmän äideistä heittäytymisen laulun ja leikin maailmaan voi olla aluksi vaikeaa tai tuntua vieraalta. Se voi johtua siitä, ettei se ole äidille tuttua ja luontaista omasta varhaislapsuudesta. Elämä on myös voinut olla jollain lailla kuormittavaa, jolloin heittäytymiseen vaaditaan aina hieman enemmän.

Jokaisella äidillä on kuitenkin mahdollisuus muutokseen ja kasvuun kaikilla äitiyden osa-alueilla. Ryhmän yhtenä kantavana ajatuksena onkin ollut se, miten vauvat kasvattavat ja muokkaavat vanhempiaan yhtä paljon, ellei jopa enemmän, kuin vanhemmat lapsiaan. Tästä lähtökohdasta käsin omaa äitiyttä ja sen kasvukohtia on helpompi tarkastella avoimin mielin. Valmiita ja oikeita vastauksia kaikkiin vanhemmuuden haasteisiin ei heti ole olemassa.

Kauttaaltaan hyviä tuloksia

– Me työntekijät olemme kokeneet Keh-to-ryhmän hyvin merkityksellisenä äideille. Nekin äiti-vauvaparit, joiden vuoroaikutuksesta tai äitien jaksamisesta olemme olleet ryhmän alussa huolissamme ovat menneet suhteessa hienos-

ti eteenpäin ja voimaantuneet. Vuorovaikutus on parantunut, kiintymys on vahvistunut, vauvan viestien lukeminen ja tulkinta parantunut ja suhteeseen on tullut lisää iloa,” sanoo Marjo Saarinen.

Tampereen NNKY:n Keh-to-ryhmä on suljettu ryhmä, johon mahtuu neljä äiti-vauvaparia kerrallaan ja ryhmä koontuu 15 kertaa lukukauden aikana. Keh-to-ryhmään ohjaututaan ensisijaisesti Masu-kahvilan kautta, joka on koontunut 8 kertaa edellisen lukukauden aikana. Näin erityistä tukea tarvitsevien äitien on mahdollista saada tutussa ryhmässä yhteensä jopa vuoden ajan tiivistä tukea ja kannattelua. Keh-to-ryhmä on samalla myös vertaistukiryhmä. On rohkaisevaa nähdä äitien luottamuksen omaan äitiyteen kasvavan ryhmäkertojen edetessä.

Yksinäiset, yksinhuoltajat ja ensisynnyttäjät

Etusijalla sekä Masu-ryhmään, että Keh-to-ryhmään pääsyyn ovat yksinhuoltajat, ensisynnyttäjät ja ne äidit, joiden tukiverkosto on niukka tai jotka tarvitsevat muutoin erityisen paljon tukea raskauden ja vauva-ajan aikana. Keh-to-ryhmään osallistujat haastatellaan henkilökohtaisesti kotikäynnillä ennen ryhmän alkua. Kotikäynnillä keskustellaan raskauden ja synnytyksen kulusta sekä tuntemuksista. Lisäksi käynnillä myös pohditaan äidin omaa lapsuutta ja kerrotaan tarkemmin Keh-to-ryhmästä sekä siihen sitoutumisesta.

Ryhmänohjaajat valitsevat aina edellisen viikon perusteella jonkin aiheen tai teeman, jota käsitellään seuraavalla ryhmäkerralla. Valinta pohjautuu siihen, mikä asia on ollut pinnalla juuri silloin tai mitkä asiat kuormittavat tai mietityttävät äitejä juuri tuona aikana. Aiheita ei yleensä kerrota äideille etukäteen, jotta äidit eivät valikoi millä kerralla he tulevat mukaan ryhmään. Lähtökohta on, että aina osallistutaan ryhmään, ellei mitään pakottavaa estettä tule, kuten sairastuminen.

Ryhmä alkaa aina maksuttomalla ruokailulla ja päättyy päiväkahveihin. Aikaa on myös varattu levolle, keskustelulle ja pienille toimintatuokioille vauvojen kanssa. Yhdessä voidaan harjoitella myös vauvahierontaa, satuhierontaa tai vauvatanssia. Ryhmä on kuin iso syli, joka kannattelee jokaista äiti-vauvaparia.

*Kaisa Koponen
Marjo Saarinen*

Helena Konttinen oli suurperheen emäntä, jonka horrossaarnat ja sielunhoito toivat ihmisiä jopa ulkomailta häntä kuulemaan.

Lain ja armon ankara julistaja

Kristityn vaellus on tasapainotaitolaji. Meidät pelastaa yksin Kristuksen armo, mutta miten suhtaudumme syntiimme?

Karismaattinen horrossaarnaaja **Helena Konttinen** (1871–1916) synnytti viime vuosisadan alussa herätysliikkeen, joka tunnetaan uukuniemeläisyytenä. Herätyksen pohjalta syntyi myös edelleen toimiva, vuonna 1915 orpokotina aloittanut Parikanniemen lastenkoti Mik-

kelin Ristiinassa. Karjalan profeetan vaikutus tuntuu yhä Itä-Suomessa. Helena Konttisen elokuisista tilipäivistä on muodostunut vuodesta 1946 alkanut Uukuniemen herätyksen vaikuttama juhlainstituutio.

Uukuniemen Herätys oli vähän organisoitunut maallikkoliike, jonka varhainen esikuva oli 1900-luvun alun voimakas sisälähetystyö. Kirkollisessa si-

sälähetystyössä kiinnitettiin erityistä huomiota ihmisten uskonelämän uudistamiseen ja vähäosaisten auttamiseen sekä vahvaan maallikkojohtoiseen evankelioivaan seuratoimintaan.

Naiset herätysten jatkumossa

”Uukuniemellä syntynyt unissasaarnaaja Helena Konttinen os. Eronen (1871–1916) oli Jaakkimassa 1900-lu-

*Ei tule etsiä
autuutta mistään
muusta kuin
Kristuksesta.*

vun alussa puhjenneen hurmoksellisen herätyksen keskeinen vaikuttaja. Hän oli viimeisiä suuria hahmoja siinä pitkässä naisekstaattikkojen ketjussa, jonka alkupää oli 1700-luvulla Länsi-Suomen rukoilevaisuuden alkuvaiheissa. Helena Konttisen hengellinen ahdistus purkautui voimakkaina eks-taattisina näkyinä poliittisyhteiskunnallisten levottomuuksien vuonna 1905”, kirjoittaa **Eija Kemppi** kirjassa *Taivaallisia naisia*.

Helena oli jo lapsena ja nuorena uskonnollinen. Muuta koulua hän ei koskaan käynyt kuin rippikoulun. Kotoa lähdettyään hän oli piikana, minkä jälkeen hän avioitui ja rakensi torppaa miehensä **Matin** kanssa, jolla oli jo entuudestaan seitsemän lasta. Konttinen ei toipunut fyysisesti viimeiseksi jääneen neljännen lapsensa syntymästä, ja elämä otti koviille. Horrossaarnaimisen Konttinen aloitti vuonna 1905 ollessaan 34-vuotias.

Vahva lain ja armon julistus

Horrossaarnaajien kutsumukseen liittyvä kärsimys sai Helena Konttisella muotonsa elokuun ”vaihetuspäivinä”, tilipäivinä, jolloin hän teki ankaraa tiliä vuoden aikana tekemistään laiminlyönneistä ja salaisista synneistä. Hän sai horrostilassa ohjeet pakkomielteenomaiseen itseruuskintaan, joka merkitsi sekä ulkoisia rangaistuksia että fyysisiä vaivoja.

Teologisesti Helena Konttinen oli vahva lain ja armon julistaja. Hän näki tulevaisuuteen, jossa väheksyttäisiin lapsikastetta, Jumalan lakia, synnintuntoa sekä kadotusta. Kristillisen uskon hän näki latistuneen kaiken hy-

väksyväksi ”kaikki pääsevät taivaaseen” -hölynpölyksi.

Sielunhoitoon tultiin kaukaakin

Konttinen piti perusteellisia, yksityisiä sielunhoitosaarinoja ihmisille, joita tuli jopa ulkomailtakin häntä kuulemaan. Toistuva teema Helenan horros-puheissa oli oikea parannus. Hän saarnasi, että jos jää yksikin synti, josta parannuksen tekijä ei aio luopua, niin se tulee viemään hänet kadotukseen. Jos taas ihminen näkee syntinsä, on hänen rohkeasti mentävä Kristuksen eteen. Ei tule etsiä autuutta mistään muusta kuin Kristuksesta Jumalan sanan kautta. Ei saa ruveta ensin parantelemaan itseään, että kelpaisi Jeesukselle. Tunteisiin ei pidä luottaa, koska ne vaihtelevat. Herralle pitää uskoa itsensä kylmänäkin.

”Kaiken päivää työtä tehneet saavat vain sen yhden penningin, Jeesuksen Kristuksen ansion, joka on pitkäperjantain päiväpalkka, samoin kuin nekin saavat, jotka ovat vain yhden hetken työtä tehneet. Vaikka elämä olisi kuinka hyvin hedelmää tehnyt, se ei anna taivasta, sen antaa vain Jeesuksen ansio”, Konttinen saarnasi.

Uukuniemeläisen herätyksen pohja

Helena Konttinen nousi pian paikallisesti hengellisen auktoriteetin asemaan. Poikkeuksellista hänen hurmoksellisessa toiminnassaan oli sen pitkäkestoisuus, sillä hän ehti saarnata hie-man yli kymmenen vuotta. Toiminta sai raamit ja rakenteen, jonka varassa se saattoi jatkua.

Helena Konttisesta kirjoitetut kirjat

Eräs meidän ajan profeetta ja Karjalan naisprofeetta tekivät häntä myöhemmin laajemmin tunnetuksi ja levittivät hänen sanomaansa. Uukuniemeläisyytenä tunnettu herätys muotoutui hänen perintönsä pohjalle.

Papitkin kuuntelivat

Helena puuttui myös kirkkopoliittisiin kysymyksiin. Hän suhtautui kriittisesti sekä kotimaisiin herätysliikkeisiin että maahan 1900-luvun alussa pyrki-neisiin vapaakirkollisiin suuntauksiin. Joitain liikkeitä hän piti liian kevyinä, toisia taas lahkolaishenkisinä, vaikka hän toki teki yhteistyötäkin ainakin metodistien ja vapaakirkollisten kanssa. **Paavo Ruotsalaista** kohtaan hänen ennakoasenteensa muuttui, kun hän horrostilassa sai sanoman, että Paavon opetus oli oikeaa.

”Suomalaisten herätysliikkeiden naissananjulistajissa voi nähdä jonkinlaisen naispappeuden esiasteen”, arvelee Eija Kemppi. ”Naiset selittivät Sanaa ja toimivat sielunhoitajina. Heidän toimintansa vaikutti herättävästi niin tavallisiin maallistuneisiin ihmisiin kuin moniin teologeihin. Helenan lisäksi papit kuuntelivat myös **Margaretha Högmania**, vaikka hän oli Helenan tavoin oppimaton kansannainen. Kumpikin saavutti ympäristönsä kunnioituksen hurskaudellaan.”

Anne Lagerstedt, TM

Lähteet:

Taivaallisia naisia, toim. Leena Mäkitalo, SLS.

Helena Konttinen – profeetta ja horrossaarnaaja. Naisen ääni sadan vuoden takaa, Mailis Janatuinen 2006

Tällä palstalla
vuorottelevat
Voimasiskot ja Kamalat äidit

Mitä on monikulttuurinen työ?

Kyselyymme vastanneista äideistä 72 prosenttia on sitä mieltä, että monikulttuurisuus on tavalla tai toisella osa heidän elämäänsä. Monikulttuurisuus Suomessa on fakta. Se ei ole erityinen tavoite eikä suunnitelma. Maassamme elää tuhansia monikulttuurisia perheitä ja tuhannet perheet kohtaavat monikulttuurisuutta arkielämässään. Maahanmuuttajaäideistä, jotka ovat äskettäin muuttaneet Helsinkiin, monikielisiin äiteihin Turussa. Adoptioäidistä Savonlinnassa kahden kulttuurin äiteihin Oulussa. Monikansallisia äitejä sekä äitejä, joilla on perheenjäseniä ulkomailla. Ja paljon muita elämäntilanteita.

Monikulttuurisen työemme tavoitteena on tunnustaa ja tehdä tilaa kaikille näille äideille olla keitä he ovat kaikessa moninaisuudessaan. Työskentelemme kahden päätyökalan kanssa: kieli ja monimuotoinen toimintamalli. Kehitämme toimintaamme ja koulutuksiam-

*Monikulttuurinen
toiminta on osa
kotoutumista.*

me useilla kielillä varmistaaksemme että toimintamme on saatavilla ja osallistavaa. Kehitämme ja toteutamme myös moninaisuuteen perustuvaa lähestymistapaa kaikissa prosesseissamme: tiivistämme strategian rakentamiseen, koulutuksiin, sisältöön ja materiaaleihin.

Kamalat äidit -monikulttuurinen työ palvelee tietenkin ulkomaalaisia äitejä. Se tarjoaa ympäristön, jossa on mahdollista tavata ja jakaa kokemuksia, suomeksi tai muilla kielillä. Monikulttuu-

rinen toiminta on osa kotoutumista luomalla mahdollisuuksia vapaaehtoistyöhön ja osallistumalla yhteiskuntaan sekä osallistumalla ryhmiin, joissa äidit eri kulttuureista voivat tavata.

Monikulttuurinen työemme palvelee myös kaikkia muita äitejä, jotka kohtaavat monikulttuurisuutta elämässään sekä niitä, jotka eivät. Kaikki äidit voivat hyötyä kokemuksista, jotka muodostuvat muiden elämäntarinoista, kielestä tai kulttuurista riippumatta. Sitouttamalla moninaisuustyöhön etenemme tunnustamalla, toivottamalla tervetulleeksi ja luomalla turvallisemman ympäristön kaikille äideille.

Tämä on toimintamme ja vertaistukityön kauneus: vahvistaa sitä, mikä meitä yhdistää samalla kun tunnustamme jokaisen ja teemme tilaa jokaiselle yksilölle.

Grace Ondo Thevenet
Kamalat äidit® - projektityöntekijä,
monikulttuurinen toiminta

Kultklassiker om intimitet och våld

Om **Märta Tikkanens** bok *Män kan inte våldtas* och som nu blivit pjäs på Lilla Teatern i Helsingfors skriver **Peppe Öhman** så här: "I början av sjuttioalet hade antalet kvinnliga riksdagsledamöter i Finland knappt stigit över tjugo procent, kvinnor fick inte behålla sitt efternamn vid giftermål och jämställdhetslagen existerade inte ännu. Våldtäkt inom äktenskapet skulle kriminaliseras först tjugo år senare, år 1994. Ett kvinnligt nej vägde mycket mindre än ett manligt".

Boken utkom 1975 och blev en kultroman översatt till många språk. Den filmatiserades 1978 av **Jörn Donner**. Ändå har den gått mig förbi och jag undrar om en får medge det som feminist? Scenversionen hösten 2020 är mitt första möte med *Män kan inte våldtas* även om titeln förföljt mig hela livet. Frågan kan män inte våldtas? blir som en makaber öronmask ända tills jag i vuxen ålder insett att de kroppsliga skillnaderna mellan könen är ytterst små fast de kan verka stora.

En kropp kan kränkas oberoende kön. Vad som däremot är den stora skillnaden och som också pjäsen tar upp i Tikkanens anda är hur samhället, kulturen, våra sociala nätverk och rättssväsendet förhåller sig till personer som identifierar sig som kvinnor jämfört med personer som identifierar sig som

män. Och plötsligt är boken och pjäsen dagsaktuella.

Än idag tas inte kvinnor på allvar av rättssväsendet. Pjäsen förtydligar det här med den överraskande twist som svänger könsrollerna upp och ner och oerhört rätt och smart förtydligar våra inlärdade och socialiserade könsskillnader - de som inte egentligen inte skulle behöva finnas.

Här greppar bok och pjäs tematiken liknande som en gång i tiden **Fredrika Runebergs** mycket okända 1800-tals "scifi" om landet tvärtom (Australien) där män skulle grovjobba och kvinnor skolades till tänkare och filosofer. Eller **Gerd Brantenbergs Egalias** döttrar (först på norska, 1977) där män sköter hushållet och kvinnor erövrar den offentliga sfären. Skillnaden är att *Män kan inte våldtas* går till kärnan av alla tabun nämligen sexualiteten och den sexuella akten och svänger på maktordningen.

Pjäsen regisserad av **Sara Giese** från Sverige med dramatisering av **Lo Kauppi** sätts för första gången upp på en scen i Finland, vilket är rätt så konstigt så omtalad som boken är. Kanske det är ett tecken på hur problematiskt det är än i dag att behandla våldtäkt, övergrepp på scen. **Minttu Mustakallio** har huvudrollen och gör en skicklig rollprestation i ett väldigt vardagsnära samarbete med sina kolleger. I gruppen

på scen skiftar ofta rollerna över könsgränserna, män spelar kvinnor, kvinnor män och det här bekräftar den slutliga insikten. Vi är inte så olika. Men vi fostras in i stereotypa roller, till att tro att vi bör behandlas olika, även sexuellt. Men ju mera vi vet om våra mänskliga funktioner desto mer jämbördiga blir vi i sexuell dynamik över könsgränserna och bortom dem. Inbillade och indoktrinerade olikheter skapar ändå en myckenhet av ångest, bedrävelse och slapstickhumor.

Det här gestaltas också på Lilla Teaterns scen men utan att pjäsen för den skull är dystert. Pjäsen blossar av känslor och av charmfulla retrotriggers i musik, frisyrr, klädsel. Den är nästan lite psykedelisk och tragedin varvas med humor och en genuin scennärvaro hos hela gruppen bestående av förutom redan nämnda **Minttu Mustakallio** också **Robert Kock, Pia Runnakk, Joachim Wigelius, Ulriikka Heikinheimo, Alexander Wendelin**. I december 2020 visas pjäsen 2 gånger, i november upp till 6 gånger. Jag kan rekommendera den som material för egna funderingar eller gruppsamlingar som vill bearbeta tematiken. Visst är temat oerhört tungt, men pjäsen är inte för svår, den är snarare ett konstaterande än ett kverulerande. Har du inte läst boken före så gör du det nog efter pjäsen.

Monika Pensar

Tove – taiteilija menestyksen ja odotusten puristuksessa

Arvostettu kuvanveistäjä **Viktor Jansson** asetti henkiset taulunraamit nelivuotiaan tyttärensä **Tove Janssonin** (1914–2001) kaulaan kirjeessään vaimolleen, taiteilija **Signe Hammarstenille** vuonna 1918. Hän kirjoitti: ”Ehkä meidän Tovestamme tulee vielä kerran suuri taiteilija. Todella suuri!” Tove saavutti kuitenkin maailmanlaajan suosion taiteella, jota isä ei arvostanut. Tovea repivät sisäiset ristiriidat sekä työssä että rakkaudessa, mutta se tapa, jolla hän niitä taiteessaan työsti, löysi tiensä suoraan hänen yleisönsä sieluun ja sydämeen.

Zaida Bergrothin ohjaama elokuva Tove, jonka nimiroolissa loistaa **Alma Pöysti**, on elämäkertaelokuvaksi harvinaisen eläväinen. **Eeva Putron** käsikirjoitus keskittyy Tove Janssonin myöhäiseen itsenäistymisvaiheeseen 1940- ja 50-lukujen vaihteessa. Elokuvasa hiljalleen keski-ikäistyvä Tove etsii itseään naisena ja taiteilijana. Tukenaan hänellä on perhe ja ystävät, joille hän oli uskollinen. Toven itsenäisen elämän tärkeä kiintopiste on myös hänen torniateljeensa Helsingissä, jossa hän työskenteli lopun elämäänsä.

Tove oppi jo varhain piirtämään äitinsä ohjauksessa. Taiteilijaperheessä sai tukea taiteellisille taipumuksille, mutta paine tulla ”oikeaksi” taiteilijaksi oli kova. Sota löi leimansa Toven var-

haiseen elämään. Sisällissodassa traumatisoitunut isä oli poliittisesti jyrkkä ja tunteissa räjähtelevä. Helsinkiä pommitettiin toistuvasti talvi- ja jatkosodassa. Kevennystä huoleen, pelkoon ja ras- kaaseen elämään toivat kosteat hipat ystävien kanssa. Ja villi yksintanssi, johon Tove kanavoi tunteitaan.

Yhteiskunnan ja kodin poliittinen ilmapiiri tekivät Tove Janssonista kiihkeän pasifistin ja feministin. Hän piirsi suomenruotsalaiseen poliittiseen satii- rilehti *Garmin* niin osuvia pilakuvia mm. **Hitleristä** ja **Stalinista**, että on ihme, ettei hän joutunut kärsimään niistä vakavampia seurauksia. Sodan päättyminen toisin olisikin sinetöinyt hänen kohtalonsa.

Ensimmäinen muumihahmo, jonka nimi oli *Niisku*, toimi Toven tekijän- merkinä ja lähtökohtana muumimaailman syntyyn. Muumit ovat elokuvassa kuitenkin teatteriproduktiota lukuun ottamatta sivussa. Painopiste on Toven pyrkimyksessä taidemaalariksi ja – lii- kaakin – hänen rakkauselämässään. Tove seurusteli vakavasti muun muassa kansanedustaja **Atos Wirtasen** kanssa, harkitsi hetken jopa avioliittoa. Kiihkeä rakastuminen teatteriohjaaja **Vivica Bandleriin** (**Krista Kosonen**) kuitenkin muuttaa kaiken. Miehet saavat jäädä.

Muumien sijoitus taka-alalle on se- kä vahvuus että heikkous. Elokuvasa

on vältetty muumikliseet, mutta muu- mifanit jäävät nälkäisiksi. Elokuva on vahvasti rakkauskertomus, jota lukui- sat seksikohtaukset hallitsevat. Niitä hieman karsimalla olisi saanut lisää tilaa pienelle tärkeiden tapahtumien syven- tämiselle.

Tovelle muumit olivat leipäpuu, jota hän alkoi lopulta vihata. Lyhyen koh- tauksen aikana Jansson allekirjoittaa 7-vuotisen sopimuksen maailman suurimman iltapäivälehden, *Evening Newsin*, kanssa. Hän sitoutuu muumi- sarjakuvien tekemiseen lehteen oikein tajuamatta, kuinka suuri sopimus tuli allekirjoitettua. Jo pelkkä viikkopalkka vastasi kuukauden tuloja. 40-vuotiaan Tove Janssonin matka maailmantä- hdeksi on alkanut. Muulle työlle ei enää jäänyt aikaa, ja Tove väsyi. Kyllästymi- nen suosittuun omaan kuvitteelliseen sankariinsa oli tuttua myös **Agatha Christielle** (*Hercule Poirot*) ja **Hergé- le** (*Tintti*). Lopulta Tove siirsi muumi- sarjakuvien teon veljelleen **Lasselle**.

Elokuvan tähtäys maailmanmarkki- noille näkyy paneutumisessa: taustat ovat tarkkoja ja ajankuva kosketeltava. Hieno näyttelijätyö ja otteensa pitävä dramaturgia tarjoavat nautittavan elo- kuvakokemuksen. Lopun välähdys to- dellisesta Tovesta vanhassa kaitafilmin pätkässä on liikuttava.

Anne Lagerstedt

Katso myös: www.ywca.fi → Paikallinen toiminta

Tiedot NNKY-palstalle: Keväälä 2021 ei ilmesty Näkyvä Nainen -lehtiä. Tiedot syksyn numeroiden deadlineista myöhemmin.

ETELÄ-POHJANMAAN NNKY

► **pj. Jutta Mäkipelkola**
etelapohjanmaanNNKY@gmail.com

HELSINGFORS KFUK

► **Arkadiagatan 13 A 13**
00100 Helsingfors
www.helsingforskfuk.fi
ordförande: Christina Elving-Andersén
040 545 0409
christina.elving@live.fi

HELSINGIN NNKY

► **Mechelininkatu 15 A 8**
00100 Helsinki
p. 044 5944 528
leena.vilkk@hnnky.fi
tj. Leena Vilkk
pj. Katri Jussila (perhevapaalla)
vpj. Jonna Hällström
www.hnnky.fi
FB: Helsingin NNKY
Insta: helsinginnnky

KERHOTOIMINTA

Kokkikerhot, taidekerhot, luonto- ja eläinkerhot eri puolilla Helsingin nuorisotaloilla, kouluilla ja seurakuntien tiloissa. Kerhoihin ja leireille ilmoittaudutaan harrastushaussa, hakusanaksi hnnky, <http://nk.hel.fi/harrastushaku/>
Lisätiedot kerho- ja leiritoinnasta laura.weckstrom@hnnky.fi

VUOSAAREN TYTÖT -TOIMINTA

Tyttöjen olohuone Rastilassa avoinna koulun jälkeen ma-ke arki-iltoina, joka toinen pe ja kerran kuussa la alueen 10-18-v. tytöille. Otamme toimintaan myös harjoittelijoita ja vapaaehtoisia tyttöjen tueksi, ilmoittaudu mukaan.

Nuorten naisten johtajuuskoulu avoimet illat / työpajat torstaisin Tyttöjen olohuoneella.

Voimasiskot-ryhmä kaikille, eri-ikäisille NNKY-naisille, naisena olemisesta ja yhdessä voimaantumista kiinnostuneille! Ryhmään mahtuu n. 8 osallistujaa.

• Venäjänkielisten maahanmuuttajanaisten ryhmä ke.

• Afrikkalaisten naisten ryhmä ker-

ran kuussa la.

HÄMEENLINNAN NNKY

► **Saaristenkatu 19 B**
13100 Hämeenlinna
pj. Irja Appelroth
p. 050 60 825
irja.appelroth@gmail.com

IMATRAN NNKY

► **pj. Sini Kouvonen**
puh. 040 743 4372
sini.kouvonen@gmail.com
Askartelukerho Nadja Rinkinen
puh. 040 737 5244.
Kantelekerho Mummomuskari,
niina.kanteletar@hotmail.com, puh.
040 591 4988.
Kamat äidit
Voimasiskot ylitalomajattaja@
gmail.com, puh. 044 091 8083.

JOENSUUN NNKY

► **Malminkatu 2**
80100 Joensuu
nnky.joensuu@gmail.com
p. 050 387 8950 ark. klo 11-14
pj. Sirkka Vepsä
p. 040 740 1603
sirkka.vepsa@gmail.com

Kamat äidit vertaisryhmä joka toinen ti.

Voimasiskot voimaantumisyhmä joka toinen ke.

Voimanukis, taidenukkekerho aikuisille, ma klo 16-19, nukketaitelijä Marina Mustametsä.

Öljyvärimaalauskerho klo 12-15; 7.11., 5.12. ja 19.12., näyttelyyn pystytys 19.12. klo 15 alk.

Taidekerho lapsille 7-12-v. klo 15.30-17.

Laulusisaret
Kansainvälinen toiminta

Nuorten monitoimikerho Mimmit
Tutustu karjalaiseen kulttuuriin!
Sarja alustus-, keskustelu- tai tapahtumatilaisuuksia kertaluontoisina yksittäisteenä.

Tieto kierto on Opintokeskus Sivoksen pilottiryhmä, ks. tämän lehden sivut 8-9.

***Toimitilat:** vuokraamme yhdistyksemme tiloja sekä yhteisöille että yksityisille, esim. perhejuhliin hintaan 15 €/tunti.

JYVÄSKYLÄN NNKY

► **Puistotori 4, 40100 Jyväskylä**
Tanja Nieminen opintovapaalla
1.4.2020 alkaen
Susanna Matikainen
p. 040 740 4472

jklnnky@elisanet.fi

Lasten ja nuorten pianotunnit ma ja ti-iltapäivisin.

Puuroa ja puhetta -aamiaistilaisuus ti klo 9-11, Eija Rytönen.

Kirjapiiri I, ohj. Kaarina Mäkinen.

Kirjapiiri II klo 13, kok. joka kk 1. tiistai klo 13, ohjaaja Pirjo-Liisa Sillgren, p. 050 499 4376.

Kamat äidit -vertaisryhmä murrosikäisten lasten äideille.

Voimasiskot tunnetaitojen vertaisryhmä naisille.

Leidien leffatreffit, Riitta Keuramo.

Exodus-raamatupiiri, Heidi Watia.

Latinapiiri

Laku-ryhmä laulaa ja kuuntelee musiikkia, Annika Tammela.

Lauluryhmä Jännät harjoittelee tiloissamme.

Yhteistyössä Jyväskylän keskustan alueen kanssa Varttuneiden ja eläkeläisten piiri klo 13, joka toinen ke klo 13 Puistotori 4:ssä.

Lisätietoja ohjelmasta: jklnnky@gmail.com

Jyväskylän NNKY toimii myös **Harjun Partiotytöt** -lippukunnan taustayhteisönä ja kokoontumispaikkana.

Tilaisuudet ja piirit ovat **kaikille avoimia**. Tervetuloa tutustumaan!

KESKI-UUDENMAAN NNKY

► **pj. Anna Liisa Karjalainen**
p. 040 759 8909
alkarjalainen@gmail.com

ITU-työn puhelinpäivystys ma ja to klo 16-20, p. 040 518 8783.

KOTKA KFUK

► **pj. Liisa Toikka**
p. 045 673 1949
liisa.toikka@pp1.inet.fi

KOTKAN SEUDUN NNKY

► **pj. Taru Kainlauri**
p. 040 708 4091
taru.kainlauri@luukku.com

KUOPION NNKY

► **Vuorikatu 22, Kuopio**
toimisto@knnky.fi
toim.ohj. Sirpa-Sari Borg-Holopainen p. 044 772 1929,
toimisto@knnky.fi
Pj. Wilhelmiina Honkanen
p. 044 2422718
Kts. www.knnky.fi ja FB @nnky-kuopio www.instagram.com/kuopion_nnky/

Tule mukaan toimintaamme va-

paahteiseksi saamaan henkistä pääomaa, mahdollisuuden omien lahjojen käyttämiseen, merkityksellistä yhteisöllisyyttä, iloa ja mielekää arkea. **Toiminnassamme** on mukana joukko tyttöjä ja naisia eri ikäryhmistä ja etnisistä taustoista iloineen ja suruineen. Tarjolla muun muassa eri piirien ja kerhojen ohjaaminen, kahvitus- ja tarjoilutehtäviä, tilaisuuksiimme lausujia, laulajia, soittajia, hartaushetken vetäjiä jne. **Kiinnostuitko?** Kysy lisää toiminnanohjaaja Sirpa-Sarilta, niin rätätöidään juuri sinulle sopiva vapaaehtoistehtävä!

LAHDEN NNKY

► **Vapaudenkatu 8, 15110 Lahti**
ywca@phnet.fi
www.lahdennnky.com
pj. Krista Karjalainen
p. ilt. 050 596 9645
p. päiv. 050 545 3038 (9-16)

LAPIN NNKY

► **pj. Ella Paksuniemi**
ellapaksuniemi@gmail.com
040 734 9226

MIKKELIN NNKY

► **pj. Pirkko Poméll**
puh. 050 368 3875
mikkelin.nnky@gmail.com
Jäsenillat Mikkelin srk-keskuksen Yläsal, Savilahdenkatu 20, 3.krs.

IKIOMA ensikirja® -talkoot, tied. Pirkko Poméll, puh. 050 368 3875, mikkelin.nnky@gmail.com
Tiedotamme **jäsenmatkoista**, otamme vastaan ideoita ja vinkkejä.

MÄNTYHARJUN NNKY

► **pj. Helena Koivusalo**
040 503 8675
helena.koivusalo@netti.fi
tuula.vesalainen@gmail.com

OULUN NNKY

► **Asemakatu 15**
Käynti: Isokatu 15
90100 Oulu
toim.ohj. Maarit Peltoniemi
maarit.peltoniemi@onnky.fi
p. 040 751 4480
info@onnky.fi
www.ywca.fi
www.facebook.com/OulunNNKY
[Instagramissa OulunNNKY](https://www.instagram.com/OulunNNKY)

Jatkuu seur. sivulla...

Käsityökahvila, ma klo 12–15, Äiti Teresa -peittoja tai oma käsityö. **Aamukahvi ja päivän lehti**, ti klo 9–10! Käytössä myös asiakaspääte ja langaton netti. Kaikille avoin.

Käsityökahvila ke klo 12–15, teemme käsitöitä hyväntekeväisyyteen. **Monikulttuurinen naisten kerho** to klo 14–16.

Kirpputori ke ja to klo 16–18, Asemakatu 15.

Syyskokous ma 30.11. klo 18 NNKY:llä, Isokatu 15.

Jouluglögit ja -tortut ma 14.12. klo 12–17.

Joulumyyjäiset la 19.12., seuraa ilmoittelua.

Oulun ITU-työ: Iitu-työ tukee kriisiraskaustilanteessa olevia, raskautaan vaikeassa tilanteessa jatkavia ja abortin läpikäyneitä tyttöjä ja naisia. Palvelut ovat ilmaisia ja luottamuksellisia, myös henkilökohtaiseen keskusteluun mahdollisuus, sovi tekstiviestillä 044 792 2229.

IKIOMA ensikirja* -toiminnasta lisätietoa Vuokko Keräselä, ikioma@onkky.fi.

Vastaanotetaan lahjoituksina viljalankoja, kaikenvariset ja -kokoiset kerät käyvät!

NNKY:n toimitalia vuokrataan kokouksiin ja pieniin perhejuhliin, puh. 040 751 4480. Noudatamme viranomaisen määräyksiä; ethän tule sairaana.

PORIN NNKY

► **pj. Tiina Kulmala**
nnky.pori@gmail.com

SAVONLINNAN NNKY

► **Koulukatu 18 B 7**
57130 Savonlinna
044 349 5374
savonlinnannnky@gmail.com
pj. Anne Soukkalahti
Laitaatsillantie 12 B 11
57170 Savonlinna
annesoukkalahti@gmail.com

Armon ladyt ti klo 10–12.30, yhdessäoloa ja ruokailua vähän varttuneemmille naisille. Koulukatu 18 B 7.

Iitu-päivystys ma klo 15–20 puh: 044 349 5374, keskusteluapua yllätysraskaustilanteessa ja raskauden keskeytyksen jälkeen sop. muk.

Masu-kahvila raskaana oleville äideille ti klo 16–19, Koulukatu 18 B 7.

Masu-muskari (ilmainen) ti klo 17.30–18 Masu-kahvilan yhteydessä. **Kamat äidit** ke 17.30–19. Ilm. savonlinnannnky@gmail.com

Voimasiskot to klo 17.30–19.30. Ilm. savonlinnannnky@gmail.com

SYSMÄN NNKY

► **pj. Virva Hokkanen**
p. 040 735 3242
virva.hokkanen@phnet.fi

TAMPEREEN NNKY

► **Hämeenpuisto 14 F**
33210 Tampere
p. (03) 254 4000
tnnky@tnnky.fi
etunimi.sukunimi@tnnky.fi
www.tnnky.fi

Toimisto, Puistosalit, Siskolikan kahvila, Iitu-toimisto, Päivi Niemen työhuone, Hämeenpuisto 14 F Siskolikan koulutustilat ja Pamaus-partiotilat, Satakunnankatu 31 B-C, 3.krs

GL Salonki, Satakunnankatu 28 B kellarikerros

Teetä ja teologiaa Järjestöpäivien idean pohjalta kutsumme NNKY-sisaria ympäri Suomen mukaan Teetä ja teologiaa -etäiltaamme ke 11.11. klo 17, TM **Hanna-Kaisa Hartala**. Kaikki kääntyy hyväksi. Äiti Juliana Norwichlaisen lempeä teologia. Ilm. viim. 9.11. os. tiedotus@tnnky.fi. Ilmoittautuneille lähetetään osallistumislinkki.

Irti stressistä-workshop su 21.11. klo 11–16, Puistosali. 40 €/hlö, sis. päiväkahvin. Asta Lehtimäki ja Päivi Niemi. Tied. ja ilm. paivi.niemi@tnnky.fi, p. 040 094 6285.

TUKEA ÄIDEILLE JA PERHEILLE Iitu-päivystyspuhelin vaikean raskaustilanteen tai abortin jälkeisiin käsitteilyyn ma–pe.

Valtakunnallinen p. 050 401 5567 klo 9–21; Tampere p. 040 832 9001 klo 9–16.

Neuvontapiste Iitu, keskusteluapua ja ilmaisia raskaustestejä, p. 040 832 9001, itu@tnnky.fi

Siskolikan kahvilan avoimet ryhmät:

Iltaryhmä yksinhuoltajille ke (parilliset viikot) klo 17–19.

Kahvila yksinhuoltajille to klo 10–13.

Äidikepalvelu: Kotitalousvähennyskelpoista lastenhoitoa tilapäiseen tarpeeseen. Välitys: ma–pe klo 9–12, p. 040 586 5045.

Salvia-hanke Tukea seksiaddiktien läheisille, 044 088 8252 ma–ti, to–pe klo 12–15.

kirsi.paulin@tnnky.fi. www.tnnky.fi/salvia

SOFIAN PYSÄKKI

Suomen kielen ja kulttuurin hitaasti etenevät ryhmät ma–pe, Satakunnankatu 31 C, 3. krs. Aamuryhmä klo 9–11.45, iltapäiväryhmä klo 12.15–15. P. 050 995 7696 ma–pe klo 10–10.30. Muina aikoina: eija.kepsu@tnnky.fi

LIIKUNTAA

Lentopallo to klo 9, NNKY:n sali. Tied. 050 588 7966 tai 050 356 8280. **Gospel-lattarit™** ma klo 18 Härmälän kirkon srk-sali, Talvitie 26. Ti klo 18 Epilän srk-talo, Suurmäenkatu 5.

Parittomien viikkojen ma klo 18 live-videotunti, Facebook: Gospel-lattarit-yhteisö.

Tied. Merja Rantala, p. 044 784 7088.

PARTIOLIPPUKUNTA TAMPEREEN LOKIT RY

Pamaus-partiotilat, Postit: Hämeenpuisto 14F. Lippukunnanjohtaja miina.aaltonen@gmail.com, www.tampereenlokifit

TURUN NNKY

► **Vähä Hämeenkatu 12 a**
20500 Turku
turun.nnky@pp.inet.fi
0400 821 905
www.ywca.fi

Ryhmien kokoontumiset ovat nyt tauolla, mutta työstämme kevään 2021 ohjelmaa kiinnostavine luennoineen, tapahtumineen ja kursseineen. **Koukuttavaa Kierrätystä Kahvipusseista** (KKK) jatkuu syyskaudella normaalisti noin kahden viikon välein. Ilm. Facebookissa Turun NNKY-YWCA of Turku tai puh. 0400 821 905.

VAASAN NNKY

► **Kirkkopuistikko 30**
65100 Vaasa
pj. Vuokko Kangassuo,
040 847 4706
kangassuo.vuokko@gmail.com

VÄÄKSYN NNKY

► **pj. Eija Huovinen**
040 357 7037
eija.mirjahuovinen@gmail.com

ÅBO KFUK

► **ordförande Carola Isaksson**
044 334 1056
isaksson.carola@outlook.com

KUTSU liiton kokoukseen

■ Suomen Nuorten Naisten Kristillisten Yhdistysten Liitto ry:n kokous pidetään marraskuun 21. päivänä 2020 **Hotteli Helkan kokoustila Saarnissa**, Pohjoinen Rautatiekatu 23, 00100 Helsinki **sekä etäkokouksena Microsoft Teams-ohjelman avulla**. Covid19-pandemian vuoksi **suosittelemme vahvasti osallistumista verkon välityksellä**, mikä on mahdollista liiton sääntöjen § 6:n ja hallituksen päätöksen mukaisesti.

Liiton kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat sekä hyväksytään liiton strategia-päätös.

Äänioikeutettuja kokouksessa ovat ne yhteisöjäsenet, jotka on hyväksytty liiton jäseneksi ennen edellisen toimikauden loppua. Toimikaudella tarkoitetaan liiton tilikautta.

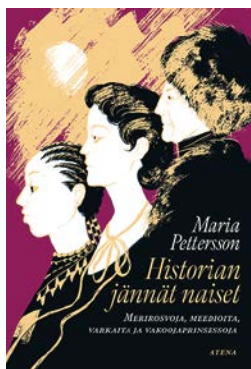
Yhteisöjäsenet voivat valtuuttaa enimmäisedustajamääränsä pienemmän määrän edustajia edustamaan koko äänimääränsä. Verkoäänestyksen vuoksi suosittelemme, että yhteisöjäsenet valtuuttavat yhden edustajansa edustamaan koko äänimääränsä. Edustaja voi edustaa vain yhtä jäsenyhdistystä. Jokaisen edustajan valtuutus on osoitettava asianmukaisella jäsenyhdistyksen päätökseen perustuvalla valtakirjalla, josta on käytävä ilmi myös edustajan edustama äänimäärä.

Kannatusjäsenellä on liiton varsinaisessa kokouksessa puhe- ja aloiteoikeus, mutta ei äänioikeutta.

Hallituksen jäsenillä, liiton tilintarkastajalla sekä liiton toimihenkilöillä on kokouksessa ainoastaan läsnäolo- ja puheoikeus. Lisäksi läsnäolo-oikeus on henkilöillä, joille kokous sellaisen myöntää.

Kokouksen valtakirjojen tarkastus toteutetaan Saarnissa ja Teamsissa klo 12.00–13.00. Liiton kokous alkaa klo 13.00.

Kirjoja, kirjoja

Historian jännät naiset. Maria Pettersson. Atena

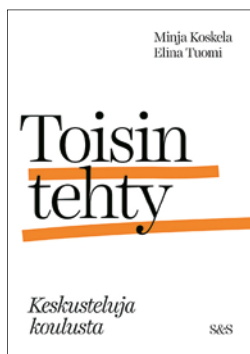
Toimittaja **Maria Petterssonin** komea, 500-sivuinen ja kauniisti kuvitettu teos *Historian jännät naiset* kokoaa naisia, joita virallinen historiakirjoitus ei tunne tai joista ei kerro. Kokoelmaan päästäkseen naisen piti olla jännä, mutta ei välttämättä esimerkiksi ihminen, joten mukana on myös konnia. Millainen maailma olisikaan, jos naiset olisivat vapaasti saaneet käyttää lahjojaan mm. taiteen ja tieteen aloilla, kuten **Hypatia Aleksandrialainen** (s. n. 355), joka oli aikansa huomattavin filosofi, matemaatikko ja astronomi. Historian jännistä naisista voi kuulla lisää YLE Areenassa.

Tyttären varjo. Elena Ferrante. WSOY

Italialaisen **Elena Ferranten** romaani *Tyttären varjo* (suom. **Helinä Kangas**) ravistelee. Ferrante ei turise turhia, vaan viiltää kirurgin tarkkuudella auki perhe-elämän kipeitä paaseja. Kirjan päähenkilön *Ledan* perhe on mennyt omille teilleen. Leda lähtee yksin lomalle eteläitalialaiseen rantakaupunkiin, jossa hän kohtaa merkillisen perheyhteisön ja pikkutyön, jolle hänen ri-

sa nukkensa on kaikki kaikessa. Sitten nukke katoaa – ja mihin se johtaakaan! Äiti–tytär-suhde ja naisen oikeus omiin ratkaisuihin vanhoillisessa napolilais yhteisössä on puhutteleva. Paraneminen sukupolvien ketjun hier-teistä tekee kipeää, mutta se kannattaa kestää. Ferranten Napoli-sarjasta sovitettu hieno tv-sarja *Loistava ystäväni* nähtiin meilläkin alkuvuonna.

Toisin tehty. M. Koskela, E. Tuomi. S&S

Peruskoulu on Suomen suurin tasa-arvoteko, jota ihaillaan ulkomailakin. Mutta pystymmekö säilyttämään sen, löydämmekö sen piilevät viat, havaitsemmeko rasismia ja seksismia, osaammeko uudistaa koulua heikentämättä sen vahvuuksia, kysyvät kokeneet opettajat **Minja Koskela** ja **Elina Tuomi**. Vakaavimpia ongelmia koulussa ovat opettajien kasvavan uupumisen lisäksi väkivalta. Lisäksi koulun näkökulma on helposti keski-luokkainen. Välillä on ehkä vaikea muistaa millaisia elintaso-kuiluja eri oppilaisen välillä voi olla. Kun kotona ei ole edes ruokaa, ei oppilaalla ole rahaa myöskään kalliisiin oppivälineisiin.

Hyvät aiheet. Mari Manninen, Atena

Miksi autamme ja mitä siitä seuraa? Näitä mietteitä käy läpi avoimesti ja itsekriittisesti toimittaja **Mari Manninen**, joka on toiminut erilaisissa projekteissa liittyen orpokoteihin, eläintensuojeluun ja kehityshankkeisiin. Manninen tunnistaa, että kerjäläiset ärsyttävät ja hämmäntävät myös häntä. Onko taustalla ihmiskauppaa vai ei? Annanko rahaa vai ruokaa?

Auttaminen on myös bisnestä, joka voi pahimmillaan luoda uusia ongelmia. Esimerkiksi orpokoteihin on haalittu turistien leikitettäväksi ei-orpojakin lapsia. Auttaminen on velvollisuutemme, mutta vaikeutena on tietää, millainen apu on viisainta.

Parasta katseluaikaa. Jani Saxell. WSOY

Jos rakastat hyvin tehtyjä televisiosarjoja, lue **Jani Saxellin** toimittama teos *Parasta katseluaikaa*, jossa 18 eri kirjoittajaa esittelee näkemyksiään sarjoista. Painopiste on amerikkalaisissa ja brittiläisissä sarjoissa kuten *Game of Thrones*, *Sinkku-elämää*, *The Crown*, mutta mukaan on mahtunut tanskalaisiakin laatusarjoja, kuten *Huuto syvyydestä*. Sarjat ovat hyviä keskustelunaiheita, älynystyreiden hierontaa ja rentoutumisen välineitä. Samalla voimme peilata omaa aikaamme kuvitteellisen todellisuuden kautta.

Orkidea vai voikukka? Tom Boyce, WSOY

Erityisherkkyyks on sekä lahja että kiros, riippuen siitä mihin maaperään on kylvetty. Professori ja lastenlääkäri **Tom Boyce** (USA) kartoittaa herkkien mut-

ta usein lahjakkaiden "orkidea-lasten" kasvuolojen merkitystä myöhempien ongelmien, kuten masennuksen syntyyn. Oikealla tuella ja ohjauksella heistä saa upeita kukkia. "Voikukkalapset" kestävät melkein mitä vain, kun orkideoille pienetkin vastoin-käymiset ovat liikaa. Kyse on temperamenttieroista ja fyysisestä reaktiosta stressiin. Stressi on vakava uhka terveydelle, se murentaa luut ja hampaat ja alustaa sairauksille.

Kunpa vanhempasi olisivat lukeneet tämän kirjan. Philippa Perry. Atena

Näitä kirjoja on paljon ja näitä kirjoja tarvitaan. Itseapukirjallisuuteen saa suhtautua kyynisesti, mutta ihmisen käytöksen peileinä nämä toimivat, kun keskiössä on kasvatuserinteiden kriittinen tarkasteleminen. Äidin tiedostamattomasta tulee lapsen alitajunta. Olemme siis lastemme ja omien muistojemme kanssa herkillä alustalla. Lapsen kasvua voi edistää tai estää. Yhteiskunnan odotukset vanhempia ja vauvoja kohtaan saattavat olla ristiriidassa biologian kanssa.

Anne Lagerstedt

NNKY:n tunturimaja rakenteilla

Toimintaohjelmassa runsaasti erilaisia leirejä.

Lähinnä sydäntäni on tällä hetkellä NNKY:n tunturimajan rakentaminen Keimiötunturille Jerisjärven rannalle, lausui eilen edustajallemme NNKY:n matkasiihteerin, sosionomin Viktorian Schaumanin, joka parhaillaan vieraillee kaupungissamme.

Vuodesta 1949 lähtien on NNKY:n toiminta pidetty hiihtokursseja tuntureilla voimistelunopettajaksi Helga Ristolaisten johdolla. Tällöin näillä kursseilla syntyi ajatus tunturimajan aikaansaamisesta. Paikka majoille on löydetty Keimiötunturilta. Siellä pidettiin viime kesänä raivausleirejä, joihin osallistui mm. kuusi Jyväskylältä tulleita työttömiä, ja niiden aikana suoritettiin erilaisia raivaustöitä, rumpu- ja siitotöitä ym. Tänä vuonna järjestetään siellä myöskin työleirejä, jotka kestävät kerrallaan kaksi viikkoa. Aina leirien päätyttyä on osanottajilla tilaisuus osallistua retkeen Kilpisjärvelle.

Maja rakennetaan hirvistä, ja sinne mahtuu kerrallaan 25 henkeä. Lukuiltaan liikkeillä ja yksityisiltä on saatu runsaasti rahaa- ja tavaralahjoituksia. Lisäksi varoja on kerätty myyjäisten avulla. Maja on tarkoitettu saada valmiiksi ensi elokuussa. Oman käytön lisäksi tullaan majaa vuokraamaan eri yhdistyksille, yhtiöille, seurakunnille, vieläpä perheillekin.

Muusta NNKY:n toiminnasta matkasiihteerin Schauman kertoi, että liitto pyrkii työssään ottamaan huomioon tämän ajan- kohdan tarpeet naisten ja tyttöjen keskuudessa. Nokielle järjestetään ensi kesänä ns. teollisuusleiri opiskelejoille. Tämä leiri kustantaa itse itsensä ja siinä työkokemukset tulevat olemaan tärkeimmät kuin esitelmät ja teoria. Leirikeskus Tormässä Pieksämäellä järjestetään ryhmäleirejä, jossa aamu-

päivä on varattu erilaisille tunti- kasteleille ja iltapäivät käytännöllisille harjoituksille. Erityisesti psykologisia seikkoja tullaan valaisemaan ammattihenkilöiden pitämällä luennoilla. Lisäksi toimintaohjelmaan kuuluu vielä mm. leiriteknikkakursit, bussiretki Kolille, Suomen NNKY:stä osallistutaan myöskin Pohjoismaiden NNKY:n kokoukseen Ruotsissa, erilaisiin neuvotteluihin ja kurssilaisuuksiin Saksassa ym. maissa.

NNKY:n maailmanliiton toiminta on myöskin erittäin vilkasta, ja se pyrkii "rakentamaan siltoja" eri kansojen, rotujen, yhteiskuntaluokkien jne. välillä.

Tunturikeimiö pian 70 vuotta

■ Ensi vuonna vietämme Tunturikeimiön syntymäpäiviä. Vuonna 1951 rakensivat NNKY:n toimeliaat naiset talkootyönä majan Keimiötunturin rinteeseen edellisen kesän vapaaehtoisten raivausleiriläisten tekemien pohjustustöiden varaan. Suunnitteilla on nyt juhlan kunniaksi valokuvakirja, josta kerromme lisää ensi vuonna.